

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 150.

49de Møde.

Lørdagen den 18de April.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at anmelde, at den ærede 4de Landstingsmand for 7de Landstingskreds (S. Pedersen) nu har indfundet sig i Thinget.

Fremdeles har jeg at anmelde, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen angaaende Forslag til Lov, betræffende Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommissjer hørende Bøndergods. Betænkningen er omdeelt paa de Herrers Pladser. Fremdeles ville de Herrers finde omdeelt paa deres Pladser Udkast til Lov angaaende Ligningen af adskillige Skatter, samt angaaende Eftergivelse i Landfattens Beløb af Jorder og Tiender for Aaret 1850, med tilhørende Motiver. Dette Lovudkast er forelagt Folkethinget og nu omdeelt til de Herrers Efterretning. De Herrers ville ligeledes finde omdeelt paa deres Pladser Exemplarer af et Skrift om Livsfastes Overgang til Selveien-dom, og et dito om Fæstetvang, af Jagermester Sehested, af hvem jeg er anmodet om at tilstille de Herrers disse Exemplarer.

Den første Sag, der staaer til Foretagelse idag, er Interpellationen til Krigsministeren. Den ærede Interpellant har Ordet, hvis han ønsker det.

Spørgsmaalet, som trykt var omdeelt i Forsamlingen, var saalydende:

„Hvorfor er Krigsministerens Ordre af 22de Febr. 1849 om Anstæffelsen af Armeens Fornødenheder ved Licitation ikke kommet til Anvendelse ved Indkjøb af Træmaterialer?“

„Ville Licitationer herefter blive afholdte over alt det Træmateriale, som Krigsministeriet aarligt behøver til Udførelse, saavel af nye Arbejder som af Reparationer?“

Besvarelse: Forinden jeg gaaer ind paa

Sagen, skal jeg tillade mig at udbede mig den høitærede Formands Bestemmelse om et formelt Punkt. Da det nemlig er muligt, at der kan opstaae Discussion i Anledning af det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den høitærede Krigsminister, saa vil jeg udbede mig den ærede Formands Bestemmelse om, hvorvidt, i Henhold til Regulativets § 28, et Medlem af Thinget kan tale flere end 2 Gange over denne Sag. Jeg har fundet mig foranslediget til at gjøre dette Spørgsmaal, da jeg ikke hørte, men senere af Rigsdagstidenden har erfaret, at den høitærede Formand antager sig berettiget til at tage Ordet fra et Medlem, naar han anseer Fortolkningen af en Paragraph i Reglementet for tvivlsom. Da jeg ikke antager dette, allermindest naar jeg troer, at den fremsatte Fortolkning næppe er rigtig, og da jeg ikke ønsker at overtræde Regulativet, uden at vide det, saa er det, at jeg udbeder mig den høitærede Formands Bestemmelse om, hvorvidt et Medlem kan, hvis Discussion finder Sted over det stillede Spørgsmaal, tage Ordet oftere end 2 Gange.

Formanden: Jeg skal i Henseende til Indledningen til hvad den ærede Landstingsmand yttrede, forbeholde mig ved den næste Sag at komme tilbage dertil, da det samme Tilfælde vil møde der, som var Tilfældet ved den Sag, hvortil han har sigtet. Jeg mener nemlig, at Formanden vel kan ansee en Sag for tvivlsom, men, naar det paaligger ham at afgjøre, hvilket der er det Rigtige, saa maa han rette sig efter hvad han finder at være det Rigtige, da han skal afgjøre Sagen. Hvad det Spørgsmaal angaaer, som er stillet af den ærede Landstingsmand, saa er det vistnok, at § 28 i Regulativet intet Bestemt indeholder derom, om nemlig et Medlem kan tage Ordet oftere end to Gange. Derimod hedder det i § 16, at Ingen med Undtagelse af Ministrene, efter Grundlovens, § 63, og af Ordsføreren,